

Sedat Ergin

İddianamelerden 15 Temmuz'un yıldönümüne bakmak

15 Temmuz 2017

BİR süredir 15 Temmuz 2016 darbe girişimine ilişkin ana iddianameleri konu alan değerlendirmeler yazıyorum. Mesaimin önemli bir bölümünü iddianameleri okuyarak geçirdiğimi söyleyebilirim.

Bu metinleri okudukça ve her gün darbe gecesinin bilmediğim yeni ayrıntılarıyla karşılaştıkça, Türkiye'nin 15 Temmuz gecesi -son anda- nasıl büyük bir kaosun eşiğinden döndüğü gerçeği beni daha çok sarsıyor. Karşımda bulduğum planlamanın boyutlarını, bunu yapan organizasyonun devasa büyüklüğünü, tuhaf yapısını ve operasyonel kabiliyetini gördükçe, itiraf edeyim ki her seferinde bir kez daha şaşırıyorum.

Bu organizasyonun bünyenin her bir tarafını sarıp, vücudun bütün kılcal damarlarına kadar nüfuz edebilmesi ve bunu tam bir gizlilik içinde sinsice gerçekleştirebilmiş olması beni ürkütüyor. Ve bu kötü niyetli tasarımın hedefine doğru adım adım ilerleyişinin atlanması, siyaset ve devlet kurumlarının tabii ki fark etmek konusunda bu ölçüde veteranelik göstermiş olması karşısında düşecek göz-

tenikeyi terk etmek konusunda bu ölçüde yetersizlik göstermiş olması karşısında diyecek söz bulamıyorum.

Ve bu tasarımda bütün yollar halen ABD'nin Pensilvanya eyaletinde ikamet etmekte olan **Fetullah Gülen**'in merkezinde yer aldığı bu organizasyona çıkıyor.

Hal böyleyken bugün 15 Temmuz'a ilişkin ortaya atılan teorilerin bu çıplak gerçeğin ve iddianamelerde kendisini gösteren olguların üzerine çıkabilmesi Türkiye'ye özgü bir irrasyonel durumdur.

*

Binbaşı O.K., o gün saat 14.30'da MİT'in Yenimahalle'deki merkezine gidip MİT Müsteşarı **Hakan Fidan**'a suikast yapılacağı şeklinde bir ihbarda bulunmasaydı ve darbe, planlayıcıların öngördüğü gibi 03.00'te icra edilmeye başlansaydı, muhtemelen 16 Temmuz 2016 sabahı çok farklı bir Türkiye'de uyanacaktık. Darbecilerin ilk raundu kazanması, bu kalkışmadan başarılı çıkacaklarının garantisi olmayacaktı kuşkusuz. Muhtemelen uzun bir zamana yayılabilecek çok kanlı bir iç çatışmaya sahne olacaktı ülkemiz.

15 Temmuz kalkışmasının karşısında yer almak ülkemize, hayatımıza sahip çıkmanın, demokrasiye, hukukun üstünlüğüne olan inancımızın en temel gereğidir. Bu çerçevede darbe girişiminin sorumlularının adalet önünde hesap vermeleri ve bu büyük kötülüğün bedelini ödemeleri, Türkiye'nin temel önceliklerinden biridir. Buna paralel olarak, devlet kurumlarının FETÖ olarak adlandırılan bu suç örgütünden arındırılması, bu örgüte karşı kuvvetli, kararlı bir mücadele yürütülmesi de bu hayati önceliğin ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu öncelikler, Türkiye'de hiçbir partinin, kurumun tekelinde olmayan, ülkenin partiler üstü bir hedefi olmak durumundadır.

*

Buna karşılık, 15 Temmuz'un birinci yıldönümünde bu konuda yürütülen siyasi tartışmalara, bu tartışmalara hâkim olan gerilime ve gündemi meşgul eden uygulamalara baktığımızda, kesif bir toz bulutunun bu yüksek önceliklerin üstünü kapladığını görmek kaygı vericidir.

Bunun pek çok nedeni var. Bunlardan biri, 15 Temmuz'dan sonra darbe girişimi ve FETÖ'ye karşı başlayan Olağanüstü Hal uygulamasının zaman içinde kalıcılılaşması ve başlangıç amacından uzaklaşarak, neredeyse bütün muhalif çevreleri içine alacak bir şekilde yayılmış olmasıdır.

FETÖ ile uzaktan yakından ilgisi olmayan akademisyenlerin, öğretmenlerin, aydınların, gazetecilerin işlerinden olmasını, yaşanan yaygın mağduriyetleri, ciddi bir artış gösteren hak ihlallerini, yargı cephesindeki sorunlu karar ve uygulamaları FETÖ ile mücadelenin haklılığı ile bağdaştırabilmek mümkün değildir.

Örneğin, yakın dostum ve -herkesin onlara çiçekler attığı bir dönemde- Gülecilerin karşısında korkmadan çıkabilmiş, onlara kafa tutabilmiş olan **Kadri Gürsel** gibi bir gazetecinin bugün FETÖ'yü desteklediği gerekçesiyle hapiste olması, benim gözümde FETÖ ile mücadelenin inandırıcılığına koyu

bir gölge düşürüyor. **Kadri Gürsel**, verebileceğimiz sayısız örnekten sadece biridir.

*

Bu uygulamaların en önemli sonuçlarından biri, dış dünyada da 15 Temmuz'a bakış konusunda ne yazık ki gerçeklerden kopuk sorunlu bir algının yerleşmeye başlamış olmasıdır. Türkiye'deki hak ihlalleri ve tartışmalı yargı pratiklerinin dış dünyada yarattığı eleştiri bulutu, uluslararası alanda 15 Temmuz darbesini ikinci plana itmeye, darbeye ilgili algıyı başkalaştırmaya başlamıştır.

Bu durumdan en çok Gülen suç örgütünün özellikle yurtdışındaki uzantılarının memnun olduğu hususunda bir tereddüt olmamalıdır.

15 Temmuz'un Türkiye'de bir büyük ulusal mutabakatın konusu olması gerekir. Nitekim darbe girişiminin hemen sonrasında bu konuda Türkiye'de nadir rastlanan bir konsensüs belirmişti. Maalesef, lanetli darbe girişiminin birinci yıldönümünde bu mutabakat ortamının uzağına düşmüş bulunuyoruz.

Darbecilerin bundan dolayı da sevindiklerini tahmin edebiliriz 15 Temmuz 2017 tarihi itibarıyla.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#) [Twitter](#) [RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş